

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. juni 2017
Kontor: Straffuldbyrddelseskontoret
Sagsbeh: Simon Toft Kristjansen
Sagsnr.: 2017-0030-5591
Dok.: 2322003

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 626 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. maj 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 626 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, i forlængelse af samrådet den 11. maj 2017 om kriminelle udlændinge sendt til afsoning i hjemlandet, redegøre for forskellen på de norske og danske regler for prøveløsladelse af udvisningsdømte, der ifølge ministeren har betydning for antallet af hjemsendte udvisningsdømte i de to lande?”

Svar:

1. I Danmark er reglerne om prøveløsladelse fastsat i straffelovens kapitel 6 (§§ 38-42) samt i administrative forskrifter.

Efter straffelovens § 38, stk. 1, kan der som udgangspunkt ske prøveløsladelse, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået. Prøveløsladelse kan dog ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder, jf. § 38, stk. 2.

Det følger af praksis, jf. kriminalforsorgens løsladelsesvejledning, at udenlandske indsatte, der er udvist med et tidsbegrænset indrejseforbud eller er udvist med indrejseforbud gældende for bestandig, som udgangspunkt prøveløslades efter halvdelen af straffetiden. Det er en forudsætning for prøveløsladelse efter afsoning af halvdelen af straffetiden, at den dømtes forhold ikke gør prøveløsladelsen utilrådelig, og at en udvisning umiddelbart kan effektueres.

Prøveløsladelse anses for utilrådeligt, hvis der efter en konkret vurdering foreligger en væsentlig risiko for, at den dømte vil begå ny ikke-bagatelagtig kriminalitet. Ved vurderingen heraf lægges vægt på bl.a. tidligere løsladelser, kriminalitetens art og den dømtes forhold under afsoningen.

Reglerne om prøveløsladelse af udvisningsdømte efter afsoning af halv tid er udtryk for en afvejning af på den ene side hensynet til, at udvisningsdømte kriminelle ikke skal sidde unødigt længe i danske fængsler og på den anden side hensynet til retshåndhævelsen.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra det norske Kriminalomsorgsdirektorat vedrørende reglerne om prøveløsladelse i Norge.

Kriminalomsorgsdirektoratet har i den forbindelse oplyst, at der er fastsat regler om prøveløsladelse i § 42 i den norske straffegjennomføringslov. Det følger af denne bestemmelse, at der i Norge kan ske prøveløsladelse, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 60 dage, er udstået. Der er endvidere mulighed for prøveløsladelse efter udståelse af halvdelen af straffetiden, hvis særlige forhold taler for dette. Det er generelt en forudsætning, at der ikke kan ske prøveløsladelse, hvis omstændighederne efter en samlet vurdering gør løsladelse utilrådelig.

Kriminalomsorgsdirektoratet har endvidere oplyst, at der ikke gælder en særlig praksis for tidlig prøveløsladelse af udenlandske indsatte, der er udvist, men at disse vurderes på samme måde som andre indsatte og dermed kun løslades efter halv tid, hvis særlige forhold taler for dette.

3. Som det fremgår af oplysningerne fra det norske Kriminalomsorgsdirektoratet, er der i Norge ikke samme praksis for prøveløsladelse af udvisningsdømte udlændinge efter udståelse af halvdelen af straffetiden.

Denne forskel i løsladelsepraksis mellem Danmark og Norge indebærer, at udvisningsdømte udlændinge afsoner længere tid i Norge. Dermed har de norske myndigheder længere tid til rådighed til at gennemføre sager om overførsel til afsoning i hjemlandet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i en stor del af de sager, hvor Justitsministeriet anmoder hjemlandet om at overtage fuldbyrdelsen af straffen, ikke når at ske overførsel af den dømte, fordi sagsbehandlingen i hjemlandet ikke er afsluttet på tidspunktet for vedkommendes prøveløsladelse og udvisning.